

فالگوش

هفت قطعه برای سنتور

استاد فرامرز پایور

مؤسسه‌ی فرهنگی - هنری ماهور

تهران - ۱۳۷۹

به نام خدا

قطعه‌ی «فالگوش» در واقع مقدمه‌ای است برای تکنوازی در دستگاه چهارگاه که نمی‌توان آن را پیش درآمد به حساب آورد زیرا قطعه‌ی تندی است و بیشتر سعی شده با مضارب‌های «چپ و راست» اجرا شود و به همین علت تعیین سرعت آن به اختیار نوازنده گذاشته شده است تا با هر سرعتی که توانایی دارد آن را به اجرا درآورد اما به هر حال سرعت آن در حدود Allegro است.

بخش تار در واقع تکرار ملودی‌های سنتور است به استثنای جاهایی که احساس می‌شد ممکن است برای تار مشکلاتی در اجرا ایجاد کند، به همین خاطر ملودی‌های ساده‌تری متناسب با ملودی‌های سنتور انتخاب شده است، ضمناً ضربه‌های اول قطعه برای تار، گویای همان مطلب فالگوش است که منتظر رسیدن اصل ملودی است. قطعه‌ی دوم مقدمه‌ای است برای قطعه‌ی «گفتگو» که اصل آن به همراهی ویولن استاد ابوالحسن صبا در صفحه‌ای که توسط کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان تهیه شده، به اجرا درآمده و این مقدمه نیز به آن اضافه شده است.

قطعه‌ی «سه مضرب ابو عطا» بر پایه‌ی «سه مضرب زابل» در ردیف استاد ابوالحسن صبا ساخته شده منتها بسط مفصل‌تری دارد که خود می‌تواند قطعه‌ی مستقلی به حساب آید.

سه قطعه‌ی بعدی «پرنده»، «پرچین» و «پرستو» در حقیقت مقدمه‌های کوتاهی هستند برای تکنوازی در شور، دشتی و سه‌گاه به همراهی تمبک که به صورت سوال و جواب سنتور و تمبک اجرا می‌شوند. سکوت‌های زیاد در قطعه محل تکنوازی تمبک است و جمله‌های آن در نوار مشخص است.

قطعه‌ی «پراکنده» در گام فاماژور ساخته شده و امکانات سنتور را برای تغییر گام (مدولاسیون) نشان می‌دهد. توضیح‌های بیشتر در نوار آمده است.